

endnu i Nedsættelser end Flertallet dels og fortrinsvis at søge saadanne Forbrugs-skatter helt fjernede, der — som f. Eks. Kul — ikke alene høre til Livsfornødenhederne i strengeste Forstand, men tillige som et af Produktionens vigtigste Raastoffer ved sin Billiggørelse vilde have skabt bedre Vilkaar baade for den industrielle Produktion og for Landbrugsproduktionen.

Naar det ikke har kunnet ske, ligger det jo i, at den Kompensation, som i de af Regeringen i 1906 forelagte Lovforslag var tilsigtet gennem en væsentlig Forhøjelse af Vin og Spirituosabeskatningen, har krydset Udlandets Handelspolitik paa en saadan Maade, at den ikke har kunnet gennemføres i den oprindeligt tilsigtede Udstrækning.

Dette Forhold har medført ikke alene, at Flertallet har ment at maatte modsætte sig Landstingets Forslag til en fuldkommen Ophævelse af Tolden paa Kul straks, men ogsaa, at det har ment at maatte mindske den i Regeringens oprindelige Forslag forudsatte Nedsættelse af Tolden paa Kaffe med 7 Øre pr. Pund.

Mindretallet kan ikke se, at man derved er slaaet ind paa den for de ubemidlede Befolkningslag heldigste Vej til at opnaa den nødvendige Kompensation.

Omstændighederne, som netop forringede Kompensationen gennem Vin- og Spiritusbeskatningen, viste saa at sige af sig selv hen til at tage det manglende ved en Forhøjelse af Brændevinsbeskatningen. Maa en saadan nu end siges at være upopulær i visse Kredse af Befolkningen, naar den tænkes anvendt til Dækning af andre Statsudgifter, kan det dog neppe tænkes, at den vilde kunne blive det, naar den anvendes til at muliggøre væsentlige Lettelser i Beskatningen af Livsfornødenheder som Kul, Kaffe, Petroleum osv.

Vende vi os dernæst til Forslagets handelspolitiske Side, staar Mindretallet derimod her i principiel Modsætning til Flertallet. Hvad der paa Beskyttelsens Omraade staar de to Grupper imellem, er ikke Reguleringen af en eller anden Sats, som undtagelsesvis maatte tiltrænge det, men det er Opfattelsen af Toldbeskyttelsens Nedsættelse som ledende Grundsætning for den hele Behandling af Forslaget. Det er selve Behandlingens Tendens, vi ere Modstandere af.

Saafermt Danmarks Toldlov dannede en Modsætning til de omliggende Landes i Retning af Toldbeskyttelse, lod Reformens frihandleriske Tendens sig forsvare, men hvor netop det modsatte er Tilfældet, er denne Tendens selv en Modsigelse. Sammenstillingen med England er alene af den Grund uholdbar, at England trænger til Indførsel af Landbrugsprodukter, medens det saavel som andre omliggende Lande saa langt fra tiltrænger Indførsel af Industrivarer, at tværtimod Udførsel af dem er en Livsbetingelse for disse Lande.

Dernæst er Tidspunktet for en frihandlerisk Toldpolitik valgt saa uheldigt som vel muligt. Man staar ved Begyndelsen af en Nedgangsperiode. De økonomiske Virkninger af denne Nedgang lade sig endnu ikke overse, hverken i Henseende til Udstrækning eller Varighed. Kun om eet kan der ikke tvivles: at Udlandet med sin større Kapitalmagt, sin stærkere Sammendragning af Produktionen, sit større Hjemmemarked, sin bedre Salgsorganisation, sin af Regeringerne gennem Jernbanepolitik og paa mangfoldige andre Maader værnede Industri og sin som Regel lavere Arbejdsløn, under Trykket af den indtraadte Nedgang vil kaste sine Varer ind, hvor Gærdet er lavest, i endnu større Masser end hidtil. Og vil man dertil svare, at det kun kan komme Forbrugerne til gode, saa modsiger Erfaringen dette under Forhold, hvor indre Konkurrence, Indkøbsforeninger og stærke Arbejderorganisationer ere fuldt tilstrækkelige til at værgе Samfundet mod en Udbytning gennem for stor Produktionsfortjeneste. Desuden vil ingen nok saa billige Priser kunne skaffe Husly, Føde og Klæder til arbejdsløse Mennesker. Bortset fra en i dette Forhold faatallig